

DIVADLO NA ZÁBRADLÍ

Hans Christian Andersen a kolektiv

AnderSen

aneb

Fantazie mě přivede do blázince

Praha, 29. května 2017 – Fantazie na motivy Andersenových pohádek a dětských nočních můr. Pohádkový svět, ve kterém si víla vezme život, opuštěné děvčátko umrzne na chodníku, cínový vojáček s jednou nohou se rozpustí. To je AnderSen, poslední premiéra letošní sezony v Divadle Na zábradlí.

Nová inscenace režiséra Jana Mikuláška pracuje s řadou textových zdrojů - těmi hlavními je svět pohádek H. Ch. Andersena, ale také jeho deníky, do nichž si více než půl století téměř denně zaznamenával své zážitky, touhy a sny. Andersenovy jímavé příběhy se smutnými konci se v inscenaci prolétají s autentickými vzpomínkami účinkujících herců. Svobodné parafráze díla dánského pohádkáře dávají modelovým příběhům konkrétní, reálné obrysy, přibližují je našim zkušenostem, našemu světu. Dětství jako kombinace Andersenových hororů, strachů ze tmy pod postelí i hádek rodičů.

„Zajímá nás dětský pohled na svět, dětská traumata i pocity štěstí. Sledujeme dětství, které se prolíná s dospělostí v každém z nás. Dojímá nás, když si vzpomeneme, jak bezmocní jsme jako děti byli. A jsme teď o tolik mocnější? Život a dílo H. Ch. Andersena je však pouze jednou z linek naší scénické úvahy nad dětstvím. Inscenace vznikala jako „work in progress“, na němž se podíleli všichni aktéři a umělecký tým. Věříme, že probudí zapomenuté a otevře nové světy. Jsme přece děti...“ dodává k nejnovější premiéře její dramaturg a ředitel Divadla Na zábradlí Petr Štědroň.

V úchvatné scéně a obrazivých kostýmech výtvarníka **Marka Cpina** se představí **Dita Kaplanová, Anežka Kubátová, Jana Plodková, Magdaléna Sidonová, Jiří Černý, Miloslav König, Ivan Lupták a Petr Čtvrtníček.**

JSME DĚTI

Myslíme si, že pohádka a hra patří k dětství: jak krátkozraké! Jako bychom snad v nějakém období života chtěli žít bez pohádky a hry! Míníme a pociťujeme to pravdaže jinak, to však právě mluví pro to, že je to totéž – neboť i dítě hru vnímá jako svou práci a pohádku jako svou pravdu. Krátkost života by nás měla zdržovat od pedantského rozlišování životních věků – jakoby každý přinášel něco nového...

Friedrich Nietzsche

„Všechny dětské vzpomínky, každyčké místo na mě působí ponuře...“

H. Ch. Andersen

DIVADLO NA ZÁBRADLÍ

Bědný původ a docela neradostné dětství poznamenaly Hanse Christiana Andersena na celý život. Z jeho deníků se dozvíme o jeho až přízračné potřebě cestovat, pohybovat se z místa na místo, unikat... Andersen nikdy nezaložil domov a rodinu, nikdy se nezabydlel v hlavním městě Kodani, což by se od již zajištěného spisovatele a básníka později jistě očekávalo. Čteme-li jeho deníky, přepadá nás často pocit skepse, bolestícnosti, zklamaných očekávání nenaplněného života. Jistě si všimneme, že Andersen právě do literatury, do svých literárních postav vkládá naději na změnu, které tolik nahrává struktura tradičních pohádek. Jemu samotnému jakoby se snad pohádková proměna osudu na první pohled zdařila... „*Pro Andersena bylo natolik obtížné vystoupat na sociálním žebříčku, že se nestačil vyvinout po psychické stránce,*“ zhodnotila spisovatelka nordistka J. Wullschlagerová. Svým postavám se pokouší vyfabulovat lepší zítřky – ne vždy ale tento, pro pohádku tak typický rys Andersen ve své tvorbě dokáže prosadit.

Hans Christian Andersen podnikl za život desítky velkých cest do zahraničí, z toho se také osmkrát podíval do českých zemí. Nikdy zde ale dlouho nepobyl - v celkovém součtu asi pět týdnů. Andersen přes české území často projížděl na cestě do Rakous, trávil dlouhé hodiny ve vlaku nebo v dostavníku mezi Děčínem, Prahou a Znojmem. V roce 1831 se Hans Christian procházel krajinou Saského Švýcarska, lodí doplul do Hřenska a zavítal také na Pravčickou bránu. Nejdlejší Andersenova návštěva v Čechách trvala osm dní – spisovateli tehdy bylo jednatřicet let. Zdržel se pět dní v zájezdním hostinci U Charouzů v Praze, nakreslil si do skicáře Karlův most, náměstí v Kolíně a zapsal pár postřehů z Teplic. Andersen si také do cestopisu poznamenal, že se „*český jazyk liší od německého zcela a ve všem*“, o Praze se však vyjadřoval jako o městě německém, které je „*kořenně katolické, staroněmecké, se Slovany, Maďary a cikány*“. Samozřejmě, že Andersen, jako každý Dán ještě dodnes, v Praze zamířil do Týnského chrámu. Tam byl totiž 4. listopadu 1601 pohřben Tycho de Brahe, dánský hvězdář, působící na dvoře Rudolfa II. – „*Dán pláče v cizí zemi u hrobu Tychona Brahe a horší se na to kruté století...*“, poznamenal si cestopisec.

Hans Christian Andersen a kolektiv

AnderSen

aneb Fantazie mě přivede do blázince

Režie	Jan Mikulášek
Dramaturgie	Petr Štědroň a Dora Viceníková
Scéna a kostýmy	Marek Cpin
Hudba	Miloslav König
Light design	Jan Jungvirt

Hrají

Dita Kaplanová, Magdaléna Sidonová, Jana Plodková, Anežka Kubátová, Petr Čtvrtníček, Miloslav König, Ivan Lupták a Jiří Černý

Premiéra **2. a 3. června 2017** v Divadle Komedie

Reprízy **5., 7. a 16. června 2017** vždy v 19 hodin v Divadle Komedie